

“मीठे बच्चे- तिम्रो कर्तव्य हो सबैलाई स्थायी सुख र शान्तिको मार्ग बताउनु, शान्तिमा रहेर शान्तिको बक्सिस (इनाम) देऊ।”

प्रश्न:- कुन गहन रहस्यलाई बुझ्नको लागि बेहदको बुद्धि चाहिन्छ?

उत्तर:- ड्रामाको जुन सीन जुन समय चल्यो छ, त्यति बेला नै चल्यो। यसको एक्युरेट अवधि छ, बाबा पनि आफ्नो एक्युरेट समयमा आउनु हुन्छ, यसमा एक सेकेण्डको पनि फरक पर्न सक्दैन। पूरा ५ हजार वर्षपछि बाबा आएर प्रवेश गर्नुहुन्छ। यो गहन रहस्य बुझ्नको लागि बेहदको बुद्धि चाहिन्छ।

गीत:- बदल जाए दुनियाँ न बदलेंगे हम.....

ओम् शान्ति। रुहानी बच्चाहरुप्रति रुहानी बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ। बच्चाहरुलाई मार्ग बताउनु हुन्छ- शान्तिधाम र सुखधामको। यस समय सबै मनुष्यले विश्वमा शान्ति चाहन्छन्। हरेक व्यक्तिले पनि चाहन्छ र विश्वमा पनि शान्ति चाहन्छन्। हरेकले भन्छन्- मनको शान्ति चाहियो। अब त्यो पनि कहाँबाट मिल्न सक्छ? शान्तिका सागर त बाबा नै हुनुहुन्छ, जसबाट वर्सा मिल्न सक्छ। व्यक्तिगत पनि मिल्छ, होलसेल पनि मिल्छ अर्थात् सबैलाई मिल्छ। जो बच्चाहरुले पढ्छन्, उनीहरुले बुझ्न सक्छन्- आफूले पनि शान्तिको वर्सा लिने पुरुषार्थ गर्छन्, अरूलाई पनि मार्ग बताउँछन्। विश्वमा शान्ति त हुनु नै छ। चाहे कोही वर्सा लिन आउनु वा नआउनु। बच्चाहरुको कर्तव्य हो, सबै बच्चाहरुलाई शान्ति दिनु छ, २-४ जनालाई वर्सा मिलेर के हुन्छ। कसैलाई मार्ग बताइन्छ, तर निश्चय नहुनाको कारण अरूलाई आफू समान बनाउन सक्दैनन्। जो निश्चयबुद्धि छन् उनीहरुले सम्झन्छन्- बाबासँग हामीलाई वर मिलिरहेको छ। वरदान दिनुहुन्छ नि- आयुष्मान् भव, धनवान् भव पनि भन्छन्। केवल बोलेर त आशीर्वाद मिल्दैन। आशीर्वाद माग्छन् भने उनलाई सम्झाइन्छ- तिमीलाई शान्ति चाहिन्छ भने यस्तो पुरुषार्थ गर। मेहनतबाट सबैथोक मिल्छ। भक्तिमार्गमा कति आशीर्वाद लिन्छन्। माता, पिता, टिचर, गुरु आदि सबैसँग माग्छन्- हामी सुखी र शान्त रहन सकौं। तर रहन सक्दैनन् किनकि यति धेरै मनुष्य छन्, तिनलाई सुख-शान्ति मिल्न कसरी सक्छ? गायन पनि गर्छन्- शान्ति देवा। बुद्धिमा आउँछ- हे परमपिता परमात्मा, हामीलाई शान्तिको बक्सिस दिनुहोस्। वास्तवमा बक्सिस त्यसलाई भनिन्छ जो चीज उठाएर दिन सकियोस्। भन्छन् पनि- यो तिमीलाई बक्सिस हो, इनाम हो। बाबा भन्नुहुन्छ बक्सिसकसैले कति गर्छन्, धनको, घरको, कपडा आदिको गर्छन्, त्यो भयो दान-पुण्य अल्पकालको लागि। मनुष्यले मनुष्यलाई दिन्छन्। धनवानले गरिबलाई अथवा धनवानले धनवानलाई दिँदै आयौं तर यो त हो शान्ति र सुख, स्थायी। यहाँ त कसैले एक जन्मको लागि पनि सुख-शान्ति दिन सक्दैन किनकि उनीहरूसँग छँदै छैन। दिनेवाला एउटै बाबा हुनुहुन्छ। उहाँलाई सुख-शान्ति-पवित्रताका सागर भनिन्छ। उच्च भन्दा उच्च भगवानको नै महिमा गाइन्छ। सम्झन्छन्- उहाँबाट नै शान्ति मिल्छ। फेरि उनीहरु साधु-सन्त आदिको पास जान्छन् किनकि भक्तिमार्ग हो नि त्यसैले फेरो लगाइरहन्छन्। त्यो सबै हो अल्पकालको लागि पुरुषार्थ। तिमी बच्चाहरुको अब त्यो सबै बन्द हुन्छ। तिमीले लेख्छौं पनि, बेहदका बाबासँग १०० प्रतिशत पवित्रता, सुख, शान्तिको वर्सा पाउन सक्छौं। यहाँ १०० प्रतिशत अपवित्रता, दुःख, अशान्ति छ तर मनुष्यले बुझ्दैनन्। भन्छन्- ऋषि-मुनि आदि त पवित्र छन्। तर जन्म त फेरि पनि विषबाटै हुन्छ नि। मूल कुरा नै यो हो। रावण राज्यमा पवित्रता हुन सक्दैन। पवित्रता-सुख आदि सबैका सागर एकै बाबा हुनुहुन्छ।

तिमीले जानेका छौ- हामीलाई शिवबाबासँग २१ जन्म अर्थात् आधाकल्प २५०० वर्षको लागि वर्सा मिल्छ। यो त ग्यारेन्टी छ। आधाकल्प सुखधाम, आधाकल्प हुन्छ दुःखधाम। सृष्टिको २ भाग हुन्छ- एक नयाँ, अर्को पुरानो। तर नयाँ कहिले, पुरानो कहिले हुन्छ यो पनि जानेका छैनन्। वृक्षको आयु यति एक्युरेट बताउन सक्दैनन्। अहिले बाबाद्वारा तिमीले यस वृक्षलाई जानेका छौ। यो ५ हजार वर्षको पुरानो वृक्ष हो, यसको एक्युरेट आयुको बारेमा तिमीलाई थाहा छ। तर ती जुन वृक्ष हुन्छन् त्यसको आयुको बारेमा कसैलाई थाहा हुँदैन, अन्दाज गरेर बताइदिन्छन्। तुफान आयो, वृक्ष ढल्यो, आयु पूरा भयो। मनुष्यहरुको पनि अचानक मृत्यु भइरहन्छ। यस बेहदको वृक्षको आयु पूरा ५ हजार वर्ष हो। यसमा एक दिन न कम, न धेरै हुन सक्छ। यो बनिबनाउ वृक्ष हो। यसमा फरक पर्न सक्दैन। ड्रामामा जुन सीन जुन समय चल्यो छ, त्यति बेला नै चल्यो। हुबहु दोहोरिनु छ। आयु

पनि एक्युरेट छ। बाबालाई पनि नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्न आउनु पर्छ। एक्युरेट समयमा आउनु हुन्छ। एक सेकेण्डको पनि फरक पर्न सक्दैन। अब तिम्रो बुद्धि बेहदको बनेको छ। तिमिले नै बुझ्न सक्छौ। पूरा ५ हजार वर्षपछि बाबा आएर प्रवेश गर्नुहुन्छ, त्यसैले शिवरात्रि भन्छन्। कृष्णको लागि जन्माष्टमी भन्छन्। शिवको जन्माष्टमी भन्दैनन्, शिवको रात्रि भन्छन् किनकि यदि जन्म हुन्छ भने फेरि मृत्यु पनि हुन्छ। मनुष्यहरूको जन्मदिन भन्छन्। शिवको लागि सदैव शिवरात्रि भन्छन्। दुनियाँमा यी कुराको बारेमा केही पनि थाहा छैन। तिमिले बुझ्छौ— शिवरात्रि किन भनिन्छ, जन्माष्टमी किन भनिदैन? उहाँको जन्म दिव्य अलौकिक हुन्छ, जो अरु कसैको हुन सक्दैन। यो कसैले जानेका छैनन्— शिवबाबा कहिले, कसरी आउनु हुन्छ? शिवरात्रिको अर्थ के हो, तिमिले नै जानेका छौ। यो हो बेहदको रात। भक्तिको रात पूरा भएर दिन हुन्छ। ब्रह्माको रात र दिन हुन्छ त्यसैले फेरि ब्राह्मणहरूको पनि भयो। एक ब्रह्माको मात्र खेल कहाँ चल्छ र। अब तिमिले जानेका छौ, अब दिन सुरु हुनु छ। पढ्दै-पढ्दै आफ्नो घर पुग्छौ, फेरि दिनमा आउँछौ। आधाकल्प दिन र आधाकल्प रात गायन गरिन्छ तर कसैको पनि बुद्धिमा आउँदैन। तिनीहरूले त भन्छन्— कलियुगको आयु ४० हजार वर्ष बाँकी छ, सत्ययुगको लाखौं वर्ष हुन्छ फेरि त आधा-आधाको हिसाब मिल्दैन। कल्पको अवधिलाई कसैले पनि जानेका छैनन्। तिमिले सारा विश्वको आदि मध्य अन्त्यलाई जानेका छौ। यो ५ हजार वर्षपछि सृष्टि चक्कर लगाइरहन्छ। विश्व त हुन्छ नै, यसमा पार्ट खेल्दा-खेल्दा मनुष्य हैरान हुन्छन्। यो के आवागमन हो? यदि ८४ लाख जन्मको आवागमन हुन्छ भने थाहा छैन के हुन्छ। नजान्नाले कल्पको आयु पनि बढाइदिएका छन्। अहिले तिमि बच्चाहरूले बाबासँग सम्मुख पढिरहेका छौ। भित्र भासना आउँछ— हामी प्राक्विकलमा बसेका छौ। पुरुषोत्तम संगमयुग पनि अवश्य आउनु छ। कहिले आउँछ, कसरी आउँछ— यो कसैले पनि जानेका छैनन्। तिमि बच्चाहरूलाई थाहा छ, त्यसैले कति गद्गद हुनुपर्छ। तिमिले नै कल्प-कल्प बाबाबाट वर्सा लिन्छौ अर्थात् मायामाथि विजय पाउँछौ फेरि हाँछौ। यो हो बेहदको हार र जित। ती राजाहरूको त धेरै हार-जित भइरहन्छ। अनेक लडाईं भइरहन्छन्। सानो लडाईं लाग्यो भने भनिदिन्छन् अब हामीले जित्यौं। के जिते? सानो टुकालाई जिते। ठूलो लडाईंमा हारे भने फेरि झण्डा झुकाउँछन्। पहिला-पहिला त एक राजा हुन्छन् फेरि अरू-अरू वृद्धि हुँदै जान्छन्। पहिला सुरुमा यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो फेरि अरू राजाहरू आउन थाले, जस्तै पोपलाई देखाउँछन्। पहिला एक थिए फेरि नम्बरवार अरू पोपहरू पनि आउँदै गए। कसैको मृत्युको त ठेगान छैन नि।

तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— हामीलाई बाबाले अमर बनाइरहनु भएको छ। अमरपुरीको मालिक बनाइरहनु भएको छ, कति खुशी हुनुपर्छ। यो हो मृत्युलोक। त्यो हो अमरलोक। यी कुरालाई नयाँ कसैले बुझ्न सक्दैन। उनलाई आनन्द आउँदैन, जति पुरानालाई आउँछ। दिन-प्रतिदिन वृद्धि भइरहन्छ। निश्चय पक्का हुन्छ। यसमा सहनशीलता पनि धेरै हुनुपर्छ। यो त आसुरी दुनियाँ हो, दुःख दिन बेर गर्दैनन्। तिम्रो आत्मा भन्छ— हामी अहिले बाबाको श्रीमत्तमा चलिरहेका छौं। हामी संगमयुगमा छौं। बाँकी सबै कलियुगमा छन्। हामी अहिले पुरुषोत्तम बनिरहेका छौं। पुरुषहरूमा उत्तम पुरुष पढाइबाट नै बन्छन्। पढाइबाट नै प्रधान न्यायाधीश आदि बन्छन् नि। तिमिलाई बाबाले पढाउनु हुन्छ। यस पढाइबाट नै आफ्नो पुरुषार्थ अनुसार पद पाउँछौ। जसले जति पढ्छ त्यति ग्रेड मिल्छ। यसमा राजाईको ग्रेड हुन्छ। त्यस पढाइमा राजाईको ग्रेड हुँदैन। तिमिले जानेका छौ— हामी राजाहरूका राजा बनिरहेका छौं। त्यसैले भित्र कति खुशी हुनुपर्छ। हामी डबल शिरताजधारी धेरै उच्च बन्छौं। भगवान बाबाले हामीलाई पढाउनु हुन्छ। कहिल्यै कसैले बुझ्न सक्दैन— निराकार बाबा कसरी आएर पढाउनु हुन्छ? मनुष्यले पुकार्छन् पनि— हे पतित-पावन! आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस्। फेरि पनि पावन बन्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ— काम महाशत्रु हो। तिमिले एकातर्फ पुकार्छौ— पतित-पावन आउनुहोस् भनेर। अब म आएको हुँ, भन्छु— प्यारा बच्चाहरू! पतितपना छोड, तर तिमिले किन छोड्दैनौ? बाबाले तिमिलाई पावन बनाउनु हुन्छ तर तिमि पतित बनिरहन्छौ, यस्तो हुनु हुँदैन। धेरै यसरी पतित बन्छन्। कसैले सत्य बताउँछन्, बाबा यो भल भयो। बाबा भन्नुहुन्छ— कुनै पनि पाप कर्म भएमा तुरुन्तै बताऊ। कसैले सत्य, कसैले झुटो बोल्छन्। कसले सौध्छ? मैले कहाँ एक-एकको मनलाई बसेर जानूँ, यो त हुन सक्दैन। म त आउँछु नै केवल राय दिन। पावन बन्दैनौ भने तिम्रो नै नोक्सान हुन्छ। मेहनत गरेर पावनबाट फेरि पतित बन्छौ भने गरेको कमाई समाप्त हुन्छ। लाज लाग्छ हामी स्वयं नै पतित बनेका छौं फेरि अरूलाई कसरी भनौं— पावन बन। भित्र मन खान्छ— मैले कति आदेशको उल्लंघन गरें। यहाँ तिमिले बाबासँग डाइरेक्ट प्रतिज्ञा गर्छौ, जानेका छौ— बाबाले हामीलाई सुखधाम-शान्तिधामको मालिक बनाइरहनु भएको छ। हाजिर-नाजिर हुनुहुन्छ, हामी उहाँको सम्मुख बसेका छौं। यिनमा पहिला यो ज्ञान कहाँ थियो र! न कोही गुरु नै थियो, जसले ज्ञान दियो। यदि गुरु भएको भए त केवल एकलाई ज्ञान दिन्छन् र! गुरुका

अनुयायीहरू त धेरै हुन्छन् नि। एउटा मात्र कहाँ हुन्छ र! यो बड्ने करा हो नि। सदगुरु हुनुहुन्छ नै एक। उहाँले हामीलाई मार्ग बताउनु हुन्छ। हामीले फेरि अरूलाई बताउँछौं। तिमीले सबैलाई भन्छौं- बाबालाई याद गरौं। उच्च भन्दा उच्च बाबालाई याद गर्नाले नै उच्च पद मिल्छ। तिमी राजाहरूका राजा बन्छौ। तिम्रो पासमा अनगिन्ती धन हुन्छ। तिमीले आफ्नो झोली भर्छौं नि। तिमीले जानेका छौं- बाबाले हाम्रो झोली खुब भरिरहनु भएको छ। भन्छन्- कुबेरसँग धेरै धन थियो। वास्तवमा तिमी प्रत्येक कुबेर हौ। तिमीलाई वैकुण्ठरूपी खजाना मिल्छ। खुदा दोस्तको पनि कहानी छ। अल्लाहलाई जसले पहिला भेट्यो, उसलाई एक दिनको लागि बादशाही दिन्थे। यी सबै दृष्टान्त हुन्। अल्लाह अर्थात् बाबा, उहाँले अवलदिन रचनुहुन्छ, अनि साक्षात्कार हुन्छ। तिमीले जानेका छौं- वास्तवमा हामीले योगबलबाट विश्वको बादशाही लिन्छौं। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) यस आसुरी दुनियाँमा धेरै सहनशील बनेर रहनु छ। कसैले गाली गरे पनि, दुःख दिए पनि सहन गर्नु छ। बाबाको श्रीमन्त कहिल्यै छोड्नु हुँदैन।

२) डाइरेक्ट बाबाले पावन बन्ने आदेश दिनु भएको छ त्यसैले कहिल्यै पनि पतित बन्नु हुँदैन। कुनै पाप भएमा कहिल्यै लुकाउनु हुँदैन।

वरदान:- परमात्म मिलनद्वारा रूहरिहानको सही जवाफ प्राप्त गर्ने बाबा समान बहुरूपी भव जसरी बाबा बहुरूपी हुनुहुन्छ, सेकेन्डमा निराकारी स्थितिबाट आकारी वस्त्र धारण गर्नुहुन्छ, त्यस्तै तिमीले पनि यस माटोको ड्रेसलाई छोडेर आकारी फरिश्ताको ड्रेस, चम्किलो ड्रेस पहिरियो भने सहज मिलन पनि हुन्छ र रूहरिहानको स्पष्ट जवाफ समझमा आउँछ किनकि त्यो ड्रेस पुरानो दुनियाँको वृत्ति र भाइब्रेषनबाट, मायाबाट पानी र आगो प्रुफ हुन्छ। त्यसमा मायाले बाधा पार्न सक्दैन।

स्लोगन:- दृढताले असम्भवलाई पनि सम्भव गराइदिन्छ।